ध्यात्वैवं प्रजपेल्लक्षचतुष्कं जुहुयात्ततः ।
त्रिमध्वक्तैर्बिल्वफलैश्चत्वारिंशत्सहस्रकं ॥ ८६ ॥
अङ्गैर्ऋषिभिरिन्द्राद्यैर्वज्राद्यैरर्चनोदिता ।
तर्पयेद्दिनशः कृष्णं स्वादुचर्यधिया जनैः ॥ ८७ ॥
मारयोरस्य मां साधो रक्तश्चेदपरो मनुः ।
षडङ्गान्यस्य कलवदीर्घैर्मन्त्रशिखा मनोः ॥ ८८ ॥
आरक्तोद्यानकल्पद्रुमशिखरलसत्स्वर्णदोलाधिरूढं
गोपीभ्यां प्रेङ्ख्यमानं विकसितनवबन्धूकसिन्दूरभासं ।
बालं नीलालकान्तं कटितटविलसत्क्षुद्रघण्टाघटाढ्यं
वन्दे शार्दूलकामाङ्कुशलसितगलाकल्पदीप्तं मुकुन्दं ॥ ८९ ॥
ध्यात्वैवं पूर्वकृतेन जप्त्वा रक्तोत्पलैर्नवैः ।
मधुचरुयुतैर्हुत्वाभ्यर्चयेत् पूर्ववद्धरिं ॥ ९० ॥
मधुरचरुसंयुक्तामारक्तां शालिमञ्जरीं ।
जुहुयान्नित्यशोऽष्टोर्द्ध्वशतमेकेन मन्त्रयोः ॥ ९१ ॥
तस्य मण्डलतः पृथ्वी पृथ्वी शस्यकुलाकुला ।
स्याच्छालिपुञ्जपूर्णाश्च तद्देशमाशु प्रजायते ॥ ९२ ॥
यश्चैतयोर्नियतमन्यतरं भजेत
मन्त्रोर्जपार्चनहुतादिभिरात्मभक्तिः ।
श्रीमान् स मन्मथ इव प्रमदासु राज्ञी
भूयात्तनोर्विपदि तच्च महाच्युताख्यं ॥ ९३ ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे पञ्चमरात्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥